

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Žiema tikrina sumanumą

Respublikos gyvulių augintojai yra sukaupę gražaus patyrimo ir pasiekę gerų rezultatų. Tačiau pastarieji dveji metai buvo ypač nepalankūs žemės ūkiui. Neišaugintas planuotas grūdų ir kai kurių pašarinių kultūrų derlius. Fermų darbuotojams tenka parodyti daug sumanumo, kad esamomis sąlygomis būtų išlaikytas aukštas gyvulininkystės produktų gamybos lygis.

Pirmaujančiuose rajonuose šis uždavinys sprendžiamas sėkmingai. Kaišiadorių, Lazdijų, Utenos, Varėnos ir Vilniaus rajonuose žiemet per dešimt mėnesių primelžta pieno daugiau, negu per atitinkamą praėjusių metų laikotarpį. Alytaus, Jonavos, Varėnos ir Vilniaus rajonų ūkiai padidino gyvulių prieštovius. Daugelis pirmujančių ūkių daugiau pardavė mėsos kombinatams gyvulių, nesumažindami jų skaičiaus fermose.

Tačiau apskritai respublikoje žiemet mažiau pagaminta gyvulininkystės produktų. Pieno gamyba sumažėjo 5 procentais, mėšinių gyvulių ir paukščių pardavimas — 2 procentais. Atskiruose rajonuose, kaip Jurbarko ir Sakių, beveik dešimtdaliu mažiau primelžta pieno ir realizuota gyvulių bei paukščių, o auginamų ir penimų gyvulių priešoriai sumažėjo net 16 procentu. Akmenės rajono ūkiai sumažino ne tik mėsos pardavinimą valstybei, bet ir fermose laikomų gyvulių skaičių.

Nelengva gyvulių augintojams ir ši žiema. Pašarai neblogi, bet jų nedaug. Kiek neįprasta ir pašarų struktūra. Todėl reikia juos labai taupiai ir racionaliai naudoti, kad nesumažėtų gyvulių produktyvumas ir bendroji produktų gamyba, laiku būtų atsisakytas su valstybe.

Praėjusios žiemos patyrimas akivaizdžiai parodė, kad gerai paruošus, paskaninus pašarus, pridėjus minerali-

nių, vitamininių priedų, su tuo pačiu pašaru kiekį galima gauti kur kas daugiau produkcijos. Geresne pašarų kokybė anaiptol nesumažina tinkamo jų paruošimo reikšmės.

Daugelis respublikos ūkių nuo pirmųjų gyvulių žiemojimo dienu rūpestingai ruošia pašarus. Antai Skuodo rajone visi ūkiai smulkina šiaudus, pasirošę jų šutiniui, skaninimui. 24 Silutės rajono ūkiuose šiaudų kapojai skaninami karštais žliauglais. Šiaulių ir Joniškio rajonuose daugelyje ūkių susmulkinę šiaudai maišomi su cukriniu runkelio griežiniais, pridedama mineralinių medžiagų, paskaninama melasa. Respublikoje daugėja ūkių, kurie iš šiaudų, primaišę koncentratu ir mineralinių pašarų, daro galvijams pilnaverčius briketus.

Respublikos ūkiuose yra plačios galimybės mechanizuoti ruošti pašarus. Jie turi per 5 tūkstančius pašarų smulkintuvų, nemažai dalintuvų KTU-10, RMM-5.0, kurie tinka kapoti maišvui su sultingais ir kitiems pašarais bei jų šutiniui. Šiam reikalui galima pritaikyti traktorines priekabas, maišytuvus S-12 ir kt. Pašarų priedus galima pridėti mėsos maištuvais SM-1.7, skvečių skleistuvais RZV-1.8 (1.7). Pilnaverčių pašarų gamybai respublikos ūkiuose yra per 100 briketuotuvų ir 800 granuliuotuvų.

Siematiniai baltyminių ir vitamininių priedų ištekliai leidžia ūkiuose pagaminti apie 270 tūkstančių tonų kombinuotųjų pašarų. Deja, dar ne visur tinkamai įrengti ir intensyviai naudojami jų gamybos cechai. Kapsuko rajono „Zelsvėlės“, Panevėžio rajono Eriškių, Vilkaviškio rajono „Silupės“ kolūkiuose per tris šiu metų ketvirčius buvo pagaminta daugiau kaip po 4 tūkstančius tonų kombinuotųjų pašarų, o Kupiškio rajono Antašavos ir „Sviesos“, Ukmergės rajono „Gimtosios žemės“ kolūkiuose, „Sirvintos“ tarpukinėje įmonėje — mažiau kaip po tūkstantį tonų.

Mažiau turėdami pašarų, šia žiema ypač rūpestingai paskirstykime juos atskiroms gyvulių rūšims ir grupėms, atsižvelgdami į gyvulių produktyvumą, svorį, taip pat pašarų kokybę. Netiesiogiai daro atskirų ūkių, kurie nebeduoda koncentratu pašarų net šviežianpienių karvėms. Ju produktyvumas jokių būdu negali būti žemesnis, negu pernai. Geriausiu pašarų fondai būtinai taip pat versliams bei paršavedėms.

Kiekvienas rajonas privalo įvykdyti sovglių miltų gamybos užduotį. Rūpestingai panaudokime ir kitus papildomus pašarų išteklius, kaip maisto, daržovių atliekas ir pan.

Organizuojant gyvulininkystės produktų gamybą, bū-

Anykščiai

1979 m.

gruodžio

6 d.

Ketvirtadienis

Nr. 140(4030)

KJHIIIIII

Raina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Šiaulių rajono valstybinės sėklos inspekcijos darbuotojai jau patikrino daugiau kaip 50 tūkstančių centnerių sėklos. 95 procentai šios sėklos atitinka reikiamą kondiciją. Rajono ūkiai deda gerą pamatą gausiam pasėlinių dešimtojo penkmečio metų derliui.

NUOTRAUKA: Šiaulių rajono valstybinės sėklos inspekcijos techninė R. Gedaminaitė tikrina sėklos daigumą. A. Dilio nuotr. (ELTA)

Remontininkų dienos

— Kol leidžia palyginti geri orai, bene didžiausią dėmesį šiandien skiriame laiku ir nepriekaištingai atremontuoti visa į technikos saugojimo aikštes pargabenta žemės dirbimo inventorių. — užklaustas apie technikos remonto darbų eigą, pastebėjo „Atžalyno“ kolūkio inžinierius Antanas Sunklodas.

Remontininkai Stasys Daugutis, Borisas Apčinkovas, Saulius Vaicekavičius bei kiti vyrai ateisiančio pavasario darbymečiui jau paruošė daugiau nei 60 procentų visų kultivatorių, plūgų, sėjamųjų bei kito prikabinojo inventoriaus. Gruodžio antroje pusėje atžalyniečiai tuos darbus tikisi užbaigti.

Sutartinai remontininkai trūsia ir mechaninėse dirbtuvėse: Antano Kvieskos bei Albino Skapo traktoriai jau pilnumoje paruošti naujam darbų sezonui, šiomis dienomis

mis pro dirbtuvų vartus traktorių išvairuos mechanizatorius Edmundas Vainonis, savo eilės laukia traktorininkų Aloyzo Krasausko, Boriso Apčinkovo mašinų.

Tekintojo Algio Stasiukaitio bei kitų darbo draugų padedamas kombainininkas Romas Kvieska pirmasis „Atžalyno“ kolūkyje jau užbaigė ir „lauky laivo“ remontą. Dabar prie sąvųjų grūdinių kultūrų nuėmimo kombainų trūsia vieni geriausių ūkio javakirčių Vygaudas Kalibatas ir Edmundas Peldzius.

L. Vilimas

Jais didžiuojasi gintariečiai

Pirmaujanti „Gintaro“ kolūkio karvių melžėja Elena Jakeliūnienė penkmečio ketvirtyiais iš kiekvienos prižiūrimos karvės išsigaudo primelžti po 3790 kilogramų pieno. Šiomis dienomis ši darbo pirmūnė savo darbo kolektyvui jau raportavo apie tai, jog prisiminti metiniai išpareigojimai sėkmingai įvykdyti.

— Visu mėnesiu ankščiau laiko metinius planus baigė įvykdyti ir Elenos darbo draugės Janė Klimienė, Valė Dzienienė, kitų metų sąskaiton greitu laiku pradės darbuotis dar keletas kitų šauliai trūsiančių mūsų ūkio melžejų. — pastebėjo „Gintaro“ kolūkio ekonomistė Rima Meškauskaitė.

Ekonomistės susumuojami vietos gyvulininkystės darbuotojų socialistinio lenktyniavimo rodikliai byloja, jog penkmečio gvardiečių gretose žengia ir penimų galvių prieauglio šerikas Juozas Blažys, kurio prižiūrimi gyveliai per para priaugo po 720 gramų. Dar geriau sekasi verselių augintojai Genė Simkienė. Moleris buvo išpareigojusi metų eigoje pasiekti, jog jos auginami verseliai priaugtų nemažiau kaip po 625 gramus. Šiandien jų paros priešoriai vidutiniškai šoktelėję net iki 820 gramų.

L. Vakarė

Apylinkės deputatė

Anykščių apylinkės Liaudies deputatų Taryboje — keturiasdešimt keturi deputatai. Tai geriausi apylinkės žmonės, aktyvus, aukojantis laisvalaikį visuomenės labui, asmeniniu pavyzdžiu paskatinantys geriau dirbti, gražiau gyventi kitus. Niūronių kaimo felčerinio punkto vedėja Emilija Siukščiuvienė — viena iš jų. Niūronių ir aplinkinių kaimų gyventojai gerbia Emiliją kaip jautrią, nuoširdžią medikę, kuri visada padės, paguos. Žino ją ir kaip aktyvią visuomenininkę. Garbingas deputatės vardas įpareigoja Emiliją ne vien tiesioginį darbą sąžiningai dirbti, bet ir pasidomėti apylinkės ūkių gamybinių sektorių sanitarine būkle, kaimo žmogaus darbo ir buities sąlygomis, lankytis šeimose, kurių tėvai girtuokliauja, neprižiūri savo vaikų. Vieniems nuoširdesnis, atidesnis žodis padeda, jeigu ne, tai trūkumus tenka svarstyti apylinkės LDT sesijose ar vykdomojo komiteto posėdžiuose.

Emilija Siukščiuvienė sėkmingai vadovauja apylinkės nuolatinei sveikatos apsaugos ir socialinio aprūpinimo komisijai.

Už tą nuoširdų trūsą, meilę žmonėms, rūpinimąsi apylinkės gyventojų reikalais Emilija Siukščiuvienė įrašyta į apylinkės Deputatų garbės knygą. Tai pripažinimas, kad tais metais buvau vienas aktyviausių, geriausių, iš keturiasdešimt keturių. Pripažinimas skatina, bet dar daugiau įpareigoja.

J. Junevičiaus tekstas ir nuotrauka

Atostogos — kelionėje

Išimtinios šios atostogos „Aukštakalnio“ kolūkio vaivadoiui St. Bražiui, kuris prieš keletą dienų išsirengė į jdomu kruizą Dunojaus upe, aplankant visa eilę šios upės baseine įsikūrusių užsienio šalių. Nemažiau savo atostogų laukia ir kitas „Aukštakalnio“ kolūkio žemdirbių profsąjungos narys, vienas pirmujančių ūkio kombainininkų Alg. Medinis — šiomis dienomis su ūkio kelialapiu įsai išvyksta į turistinę kelionę po didvyriškąją Vietnamo Demokratinę Respubliką.

V. Limalaitė

Už darnų gamybos ritmą, gražią buitį

Pirmą kartą į Anykščių kultūros rūmų salę susirinko delegatai, atstovaujantys visą rajono žemdirbius, per ataskaitinį laikotarpį tapusius profsąjungos nariais. Pastaraisiais metais pas mus, kaip ir visoje šalyje, nepaprastai išaugo žemės ūkio profsąjunginių organizacijų organizacinis vaidmuo, joms buvo patikėti spręsti svarbesni ir sudėtingesni uždaviniai.

Ypač didelę reikšmę, kaip pažymėjo ataskaitiniame pranešime profsąjungos rajono komiteto pirmininkas J. Krengauskas ir konferencijoje kalbėjo delegatai, profsąjungos rajono komitetas bei profsąjunginių organizacijų aktyvus ataskaitinį laikotarpį teikė socialistinio lenktyniavimo plėtojimui, jo veiksmingumo didinimui, aukščiausios šio lenktyniavimo formos — judėjimo už komunistinę pažūrą į darbą — propagavimui. Šie klausimai per ataskaitinį laikotarpį reguliariai buvo svarstomi profsąjungos rajono komiteto plenumuose bei prezidiumo posėdžiuose, apibendrinant juose pirmąjį metų profsąjunginių organizacijų sukaupimą. Siemel komiteto prezidiumo posėdyje buvo analizuota, kaip organizuojamas socialistinis lenktyniavimas Surdegio tarpukiniame gamybiniame susivienijime, nurodant, jog žemės ūkio gamybos koncentracija skatina plėsti naujas šio lenktyniavimo formas.

Pranešėjas pažymėjo, jog labiau stiprinami socialistinio lenktyniavimo ryšiai tarp „Anykščių, Rokiškio ir Baltarusijos TSR Mogiliovo rajono žemdirbių, žemės ūkio specialistų. Tarpusavyje lenktyniaujančių rajonų ūkiuose bei žemės ūkio įmonėse vis tvirtiau prisigia lenktyniavimas pagal profesijas, atskirų profesijų žmonių meistriškumo apžiūros-konkursai. Pastaroji priemonė padeda masinių profesijų žmonėms mokytis iš pirmųjų, tobulinti techninio valdymo įgūdžius.

Kaip pažymėjo pranešėjas, dabar socialistiniame lenktyniavime dalyvauja 99,7 procento visų rajono ūkių ir žemės ūkio organizacijų darbuotojų. Judėjime už komunistinę pažūrą į darbą dalyvauja 3914 žmonių — daugiau kaip trečdalis visų lenktyniaujančiųjų. Iš jų 2240 žmonių suteiktas garbingas komunistinio darbo spartuolio vardas. Per ataskaitinį laikotarpį žymiai išaugo brigadų, fermų ir kitų padalinių, kovojančių už komunistinį darbą, skaičius. Šis garbingas vardas jau suteiktas 62 padalinių kolektyvams. „Gintaro“, „Anykščių šilelio“, Surdegio kolūkiai ir Melioracijos eksploatavimo valdyba

kovoja už komunistinio darbo kolektyvų vardą.

Pranešime buvo pažymėta, jog, kovojant už komunistinę pažūrą į darbą, pirmąjį metų rajono ūkių kolektyvuose išaugo sumanūs darbo pirmūnai, nuširdūs jaunesniųjų darbo draugų globotojai. Jų tarpe — elmininkietė Socialistinio Darbo Didvyrė G. Galinienė, švyturietė Lenino ordininkė O. Siaučūnienė, „Lenino keliu“ kolūkio mechanizatorius Lenino ordininkas B. Kovas, „Anykščių šilelio“ kolūkio mechanizatorius Lenino ir Darbo raudonosios vėliavos ordininkas A. Strazdas ir daugelis kitų.

Įtemptas rajono žemdirbių socialistinis lenktyniavimas padėjo anykštėnams, nepaisant nepalankių gamtos sąlygų, sėkmingai įvykdyti visų pagrindinių žemės ūkio produkcijos rūšių gamybos ir pardavimo valstybei šio penkmečio 4 metų užduotis. Už šių metų trečiajame ketvirtyje pasiektus rezultatus augalininkystėje rajono žemdirbiai tapo respublikos socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais. Tačiau, kaip pažymėjo pranešėjas, profsąjungos rajono komitetui, pirmųjų profsąjunginių organizacijų aktyvų yra iškiles uždavinys atleisti dar labiau plėtoti socialistinį lenktyniavimą, įdiegti veiksmingesnes jo formas. Šia linkme tobulinti darbą profsąjungos aktyva nukreipia neseniai priimtas LKP Anykščių rajono komiteto biuro nutarimas.

Be kokių darbo sėkmę visų pirma lemia kadrai. Ataskaitiniame pranešime bei delegatų pasisakymuose buvo apžvelgtas, kaip rajono ūkių bei žemės ūkio įmonių darbuotojai per ataskaitinį laikotarpį kėlė savo kvalifikaciją, ugdė meistriškumą, kokias pastangas parodė ūkių profsąjungos komitetams, sudarant žmonėms palankias mokymosi sąlygas, skatinant juos įsigyti aukštesnės klasės mechanizatoriaus kvalifikaciją, gyvulininkystės meistrų vardus. Kartu rajono žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojo P. Marčiuko ir kitų delegatų pasisakymuose buvo jaučiamas susirūpinimas dėl to, kad kai kuriuose rajono ūkiuose ypač slokaiama mechanizacija, kad labai maža jaunimo dirba gyvulininkystės fermose. Šią spragą būtina kuo skubiau užpildyti siunčiant į profesines technines mokyklas vaikus ir merginas su ūkių stipendijomis, statant ūkių lėšomis namus mechanizatoriams bei gyvulių augintojams, gerinant šiems žmonėms darbo sąlygas bei organizuojant turiningą jų laisvalaikį.

Teigiamas patyrimas ugdant jaunąją mechanizatorių

pagalną, yra sukaupias „Gintaro“ kolūkyje. Apie tai konferencijoje kalbėjo šio kolūkio profsąjungos komiteto pirmininkas A. Jakutis. Kolūkio valdyba kasmet pasiūcia į kaimo profesines technikos mokyklas po 8-10 vaikų, kiekvienam skirdama per mėnesį 40 rub. stipendiją. Jauniems mechanizatoriams pirmąjį mėnesį dvejais darbo metais taikomos sumažintos išdirbio normos. Juos globoja patyrę, atidūs savo auklėjimams vyresniosios kartos mechanizatoriai. Grįžusiems iš tarnybos Tarybinėje Armijoje, šiame kolūkyje jauniems mechanizatoriams išmokama pašalpa įsikūrimui. Dažnai čia jauniems kolūkiečiams rengiamos vakaronės ir kitos kultūrinės priemonės. Tikimasi, jog kolūkyje kultūrinis gyvenimas taps dar turiningesnis, rekonstravus kultūros namus.

Kaip pabrėžė pranešėjas, siekiant, kad jaunimas giliau įleisti šaknis į tėviškės žemę, didelę reikšmę įgyja mechanizatorių, gyvulių augintojų dinastijų susikūrimas. Vis dažniau geriamų darbo pirmūnų sūnūs ir dukros pasirenka tėvų specialybes. Antai, elektriko, mechanizatoriaus, inžinieriaus profesijas pasirinko „Gintaro“ kolūkio mechanizatoriaus Alekso Jurkėno, Androniško kolūkio mechanizatoriaus Vytauto Mickūnaičio sūnūs. Konferencijos delegatė, „Anykščių šilelio“ kolūkio vyr. zootechnikė E. Visockienė taip pat papasakojo apie jų kolektyve išaugusias žemdirbių dinastijas. Konferencijoje buvo užakcentuota, jog tokioje šeimoje, kur vaikai tęsia tėvų žemdirbių tradicijas, būtina visokeriopai rūpintis, sudarant joms geras darbo ir buities sąlygas. Tikslinga plačiau propaguoti šių šeimų pavyzdį jaunimo tarpe.

Ataskaitiniame pranešime ir delegatų pasisakymuose nemaža vietos buvo skirta rajono ūkių bei žemės ūkio įmonių racionalizatorių veiklai analizuoti. Per ataskaitinį laikotarpį rajone buvo įdiegtas 621 šių išradimų žmonių pasiūlymas ir tuo būdu gauta 217 tūkst. rublių ekonomijos. Ypač aktyviai darbuojasi racionalizatoriai „Lenino keliu“, „Anykščių šilelio“, „Atžalyno“ kolūkiuose, Sodininkystės tarybiname ūkyje, AnykščiųMSMV ir TSO.

Konferencijoje buvo pažymėta, jog vienas svarbiausių profsąjungų aktyvo uždavinių — visus žemdirbius ir žemės ūkio įmonių darbininkus kuo plačiau įtraukti į gamybos valdymą, pasiekti, kad jie įsitrauktų tikrais savo ūkių, įmonių šeiminkais. Kaip buvo nurodyta TSRS

profsąjungų XVI suvažiavime, įtraukiant žmones į gamybos valdymą, itin svarbus vaidmuo tenka gamybiniam pasitarimams. Šie pasitarimai sumaniai organizuojami ir padeda didinti darbininkų aktyvumą Elmininkų eksperimentiniame ūkyje, MSMV, TSO. Tačiau kai kuriuose rajono ūkiuose gamybiniam pasitarimams dar kruopščiau nepasiruošiama, jų metu darbininkai neskatinami spręsti svarbius gamybos organizavimo klausimus.

Kitas reikšmingas profsąjunginių organizacijų veiklos baras — rūpinimasis saugiu ir patogiu darbo sąlygų žmonėms sudarymu, gamybos kultūros ugdymu. Sprendžiant šias problemas, nemaža konkrečių priemonių įgyvendinama pagal įmonių, valstybinių ūkių administracijų, kolūkių valdybų ir profsąjungos komitetų sutartis bei susitarimus. Daug lėšų kismet skiriama saugios darbo sąlygoms sudaryti „Gintaro“, „Lenino keliu“ kolūkiuose. Pastarajame kolūkyje įrengtas pavyzdinis saugumo technikos kabinetas, reguliariai tikrinama kolūkiečių sveikata, pasikviečiant medicinos specialistus su naujausia diagnostine aparatu. Apie šias ir kitas darbo apsaugos gerinimo priemones konferencijoje papasakojo kolūkio pirmininkas A. Slavenskas. Kaip buvo pažymėta, ataskaitiniame pranešime, profsąjungos rajono komitetas pastaraisiais metais svarstė kolūkiečių ir žemės ūkio įmonių darbininkų, ypač moterų, darbo sąlygų gerinimo klausimus savo plenumuose, prezidiumo posėdžiuose. Ataskaitinį laikotarpį daugelyje rajono ūkių mechanizuota eilė gamybos procesų, įdiegtas normalus darbo ir poilsio režimas fermose, mechanizatorių kolektyvuose. Tačiau rajone dar yra ūkių, kur vienoje ar kitoje fermoje žmonės trūšia be reguliarių poilsio dienų. Tokių blogybių nemaža esama Naujasodžio tarybiname ūkyje.

Konferencijos delegatė, „Svyturio“ kolūkio karvių melžėja O. Siaučūnienė pažymėjo, jog dabar jų fermoje darbo sąlygos yra žymiai geresnės, negu seniau nemechanizuotame tvarte. Pamelžti 50 karvių grupę šian-

dien lengviau, negu seniau rankomis 13-15 karvių. Tačiau kompleksinė visų darbų mechanizacija fermoje iki šiol neįgyvendinta. Ypač varginantis darbas — karvių valymas šepetiais. Kai kurie darbų organizavimo specialistai siūlo šį darbą patikėti ne melžėjoms, o valytojoms. Tai, kalbėtojos nuomone, ne klausimo sprendimas. Reikia rasti priemonę, kaip šį darbą mechanizuoti, o tada jį nesunkiai atliks bet kuri gyvulių augintoja. O. Siaučūnienė taip pat siūlė, kad gyvulių augintojoms ir kitų profesijų žemdirbiams būtų pradėti siūti dailesni, patogesni specdrabužiai.

Ataskaitiniame pranešime ir delegatų pasisakymuose taip pat buvo pažymėta, jog kolūkiečių ir žemės ūkio įmonių darbininkų poilsui ir sėkmingam gydymuisi daug naudos davė vis plačiau taikomas poilsinių ir gydymųjų keliaiapių panaudojimas. Daugelis rajono ūkių yra respublikinio poilsio įstaigų susivienijimo nariai, skyrę savo lėšų dalį šių įstaigų statybai, ir dabar gali žymiai geriau patenkinti žmonių poreikius poilsiniams keliaapiams.

Konferencijoje plačiai buvo aptariamas turtingo žemdirbių laisvalaikio organizavimas. Apie tai kalbėjo pranešėjas, delegatai Anykščių TSO pirmininkas R. Kirvelis, „Nemuno“ draugijos rajono tarybos pirmininkas K. Burneikis ir kiti. Didelį atgarsį rajone turėjo apylinkių kultūros dienos rajono Kultūros rūmuose. Šalia tradicinių meno saviveiklos formų, vis plačiau rajone prisigia ir tokios masinės šventės, kaip Elmininkų eksperimentiniame ūkyje Arklio muziejaus renginiai, į Niūronių kaimą sutraukę tūkstančius žmonių. MSMV, „Ateities“ kolūkyje formuojasi kino mėgėjų kolektyvai.

Vis masiškesnės „Gintaro“, K. Staro, „Ateities“, „Vienybės“ kolūkiuose, TSO tampa įvairios sporto šakos. Šių ir kitų ūkių bei organizacijų sportininkai iškovoja sportinius atskyrius, prizines vietas zoninėse varžybose ir respublikos pirmenybėse. Kas svarbiausia, sportinė veikla padeda žmonėms atgauti žvalią darbąingą nuotaiką. Šiam tikslui rajono ūkiuose

statoma vis daugiau sportinių įrenginių, įsigyjama inventoriaus. Tačiau kai kurių rajono ūkių, būtent, Cerniachovskio, Skiemonių, „Punchovskio“, Svėdasų, Levaniškio kolūkių profkomitetai dar nepakankamai rūpinasi sportinės veiklos plėtojimu. Kadangi viename ar kitame ūkyje gali ir neatsirasti pakankamai kurios nors sporto šakos entuziastų komanda, suburti, konferencijoje buvo siūloma sportinę veiklą ryžtingiau organizuoti tarpukinių susivienijimų mastu.

Nemaža žemdirbių vaikų vasaros mėnesius praleidžia pionierių stovyklose. Profsąjungos rajono komiteto pirmininko nuomone, pribrendo reikalus statyti šiam tikslui specialios paskirties pastatus gražiausiose respublikos gamtos kampeliuose, kaip tai daro Lietkoopsąjunga.

Nemaža dėmesio konferencijoje buvo skiriama kaimo gyvenviečių statybos ir tvarkymo, žemdirbių buitinių poreikių tenkinimo problemoms. Apie atžalyniečių patyrimą, tvarkant ir apželdinant kolūkio gyvenvietę, puošiant gamybinių pastatų aplinką, kalbėjo šio kolūkio pirmininko pavaduotojas L. Gapsevicius. Aktualiems profsąjunginių organizacijų veiklos tobulinimo klausimams analizuoti buvo skirti „Žemūktėnų“ rajoninio gamybinio susivienijimo profkomiteto pirmininkės V. Valiulienės, Jakiškio tarybinio ūkio darbininkės G. Garunkšienės ir kitų konferencijos delegatų pasisakymai.

Konferencijoje kalbėjo LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. Peseckas ir žemės ūkio darbuotojų profsąjungos respublikinio komiteto finansų skyriaus vedėjas B. Jalinskas.

Konferencijos delegatai priėmė išsamų nutarimą, kuriame numatytos rajono profsąjunginių organizacijų veiklos gairės ateitį, organizuojant ūkių ir žemės ūkio organizacijų kolektyvuose socialistinį lenktyniavimą, siekiant naujais laimėjimais sutikti V. Lenino gimimo 110-ąsias metines. Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40 metų, sėkmingai įvykdyti žemės ūkio produktų gamybos ir realizavimo X penkmečio užduotis.

„K. d.“ Inf

...Kiekviename Gruzijos ūkyje veikia darbuotojų kvalifikacijos kėlimo kursai. Respublikinėse kvalifikacijos kėlimo mokyklose šiais metais giliau žinias daugiau kaip pusketvirtą tūkstančio įvairių žemės ūkio šakų specialistų.

Geras ryšių derlius nu-

imtas Kazachstane. Nors orų sąlygos buvo sudėtingos, visame 124 tūkstančių hektarų plote vidutiniškai surinkta po 43 cent grūdų iš hektaro — trim centneriais daugiau negu pernai.

...Priebalchašėje nebeliko Cingeldų dykumos. Ji virto naujai įkurtų tarybinių ūkių „Kerbulaksij“ ir „Kapčagaitsij“, taip pat priemiestinių Mičurino ir „Luč vosto-ka“ kolūkių brigadų žemės ūkio naudmenomis. Niekada

plūgo nemačiusi žemė jubliliejiniams plėšiniui įsisavinimo metais davė gausų bulvių, svogūnų, morkų, arbūzų ir kitų daržovių derlių.

...Armėnijoje atiduota naudoti elektros tiekimo Ilnija Kafanas-Norašenas, kuri aprūpina srove atokių, aukštai kalnuose esančių kaimus. Dabar respublikoje jau nėra nė vienos gyvenamosios vietovės, kolūkio bei tarybinio ūkio, kur nebūtų elektros.

(TASS-ELTA)

Sirvintų rajono „Sirvintos“ tarpukinėse gyvulininkystės įmonėse kolektyvus pirma laiko įvykdė kiaulienos gamybos ir pardavimo valstybei penkmečio planus ir socialistinius įsipareigojimus. Nuo dešimtojo penkmečio pradžios kiaulienos gamyba padėjo pusantro karto „Sirvintos“ tarpukinėse gyvulininkystės įmonėse siekiama dar labiau intensyvuoti mėsos gamybą: vyksta operatorių kvalifikacijos kėlimo kursai.

NUOTRAUKOJE: operatorių kvalifikacijos kėlimo kursams vadovauja vyresnioji zootechnikė N. Sotogubienė. A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

2. Po Balkariją su ja mylinčiu žmogumi

Laimis Vaitonis

rintis Terskolo tarybinio ūkio pienuose šiandien vaikšto su tranzistoriumi...

Prisimenu ir dar vieną tos pirmosios kalnų žygio dienos atokvėpį. Nuo didžiulio riedulio, keleropai didesnio už mūsų Puntuką, į kelią žvalgėsi senučiukė, visa kažkuo panašėjanti į pailsusią kalnų paukštę. Bet kai išvydo mus, stebėtina greit ėmė ropštis žemyn.

— Saliam! — pagarbiai linktelėjo jai Sufjenas.

Sypsodamasi toji ištisė ranką, kieta ir sausa, savo spalva priminusi seną ažuolo žievę. Pasirodo, čia pat už riedulio, dauboje beesanti stovyklavietė, kur nakčiai piemenys iš kalnų pargena avis. Kiek šneketelėjęs su sena, Sufjenas minutėlei pasišalinio ir tuoj sugrįžo kibiru, sklindinu kažkokio balto skysčio. Nešinas.

— Tai airanas, aromatingas, nuo troškulio gelbstintis gėrimas, paruoštas iš avių pieno, — aiškino vaikinai, pilstydami į puodelius tirštą, mūsiškį kelyrą primenantį gėralą.

Kad būtų aromatingas, nepasakysi, juolab, kad ir skonis ne visai įprastas, bet kad airanas troškuliui puikiai malšina — teisybė.

— Marža! (Pirmyn!) — vėl šuktelėjo Sufjenas. Senajai balkarei bedėkodami už

vašingumą, turėjom stebėtina gerą galimybę iš arti pasiziūrėti jai į akis. Kiek vasarų jos jau žvelgė į šituos kalnus — devyniasdešimt, šimtą?

Ilgam gyvenimui kalnų žygiui stiprybės pridūda ne vien gaivus, tyras aukštikalnių klimatas, bet ir senatvę šildanti nuoširdi aplinkinių pagarba, visą ilgą gyvenimą lydintis visuomet tikras draugo žvilgsnis. Pasakojama, kad senovėje balkarų protėviai, stoja į žitbūtinį mūšį, vienas su kitu susirėdavo stipriais odiniais diržais, kad kurio širdis nesudrebėtų, kad kas neparodytų priešui nugaros. Nuolat jausti draugo pelį... Tas geras paprotys čia išlikęs ir šiandien.

...Sekančią dieną išsruošėm prie iš žemės gelmių trykstančio „gyvybės vandens“ — narzono šaltinio, paskui trejetą dienų keliau Adilsu tarpekliu, paskui... Paskui užplūdo nerimas — jau antra diena paeiliui drengia lietus. Ir sinoptikai nieko gera nežada, stropiai užmiršo tai, ką anksčiau žadėjo. „O dar sako, kad Kabardinų-Balkarijoje per metus būna 220 saulėtų dienų“, — garsiai suabejojo šio krašto geografų teiginiu kelioms draugams Alyvdas Sičiūnas. Reikia manyti, kad to fakto jis nebūtinai išlaužęs iš piršto, o nuskaityęs kokiam nors stovime žinyne. Bet nuo to reikalo esmė pasikeitė tik tiek, kad į bekylantį gincą rado reikala įsikišti Sufjenas, visiems kuo ramiausiai paaiškinęs, kad aną vakarą pas vietinį muilą suėję Tegekelio aksakalai savo sodams ir ganykloms iš alacho beprašydami sodraus vasaros lietaus suvalgė net šešeta avinų. Vadinas, dabar šešias dienas liks. Pasakė, o akys taip ir šypso. Aišku — juokauja. Ir nuo tos minties pasidarė ramiau, ir su nauja, šviesia viltimi laukiam rydienes, kuri išvadins į kol kas tik svajonėse ar sapnuose regėtą Kaukazo milžiną — dvigalvį Elbrusą — papėdę...

rutu po Elbruso apylinkes. Po pietu iškeliuam į Jusengį tarpekį. Kuprinių galit neimti...

Kaip tai neimti, negi vien ekskursuoti tokį kelią čia beldėmės? — mūsų žvilgsniai ne tiek nustebe, kiek sunerimę. Kai žmogui neramu, nėra geresnės progos, kaip bendrai pažinti užgimti, širdžiai atsilapoti. Iš toli būsite? — guodžiamės ir sykiu smalsaujamės vienas kitu. Iš Gorkio, Maskvos, Kijevo... O mes iš Baltijos. Iš Kavarsko, negirdėjote tokio?

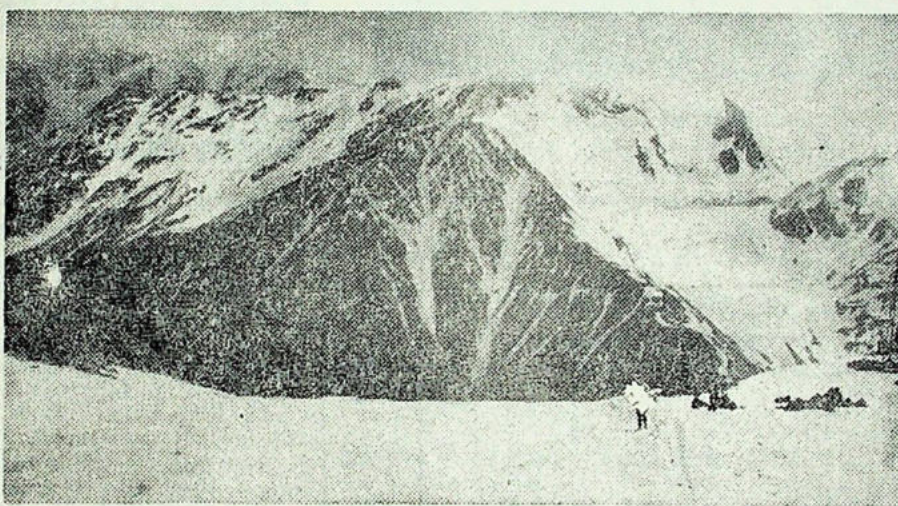
Kai Jusengi tarpeklio link buvom nužingsniavę kokius porą kilometrų, galiu prisiekti, jog šio rašinio autoriaus širdyje dar tikrai tebežydėjo tasai stebuklingai stiprus, kelionės vadinantis jausmas, kurio nenumaldes ar kaip kitaip neapgavęs, žmogus kažkodėl mano, kad gali visam laikui tapti ne nuoroma keliautoju, o tai gali pridaryti nemalonumų ir šeimai, ir jos biudžetui. Tačiau dar po kokios valandos visas kalbas ir šypsenas galutinai išstūmė mūsų akyse apsigyvenęs nebylus klausimas — po šimto, ar dar ilgiau šitaip kepurinės? Kojos lyg būtų švininės, gal-

voje vėlgi kažkokia sunki sumaištis... Pagaliau Sufjenas prisėdo ant žemės ir gudriai primerkęs akis nužvelgė čia pat vešioje mar-gaziedėje alpinėje pievoje palaimingai sukritusį mūsų būrį. Žvilgsnis, regis, taip ir klausė: na, keliautojai, kurį iš jūsų apmaudas tebekamuoja, jog „ekskursijon“ išsiruošėm be kuprinių? Kaip vėliau paaiškėjo, be poilsio ir kaip patrakę į Jusengį ropšlėmės ne tam, kad vedlys norėjo pakerštauti. Stovykloje tokia tradicija: pirmininiame žygyje grupių instruktoriai iki maksimumo išbando būrio narių fizinį pasiruošimą, išvermę, eksperimentuoja, kokia žygio sparta pagal jėgas visai grupei...

Taigi gulim palaimingai išsitiesę vešioje pievoje, o visai šalimais vinguriuoja

Jusengi, o aplink rūšios, aštriabriaunės kalnyno viršūnės. Sakoma, jog žmogus nepabosdamas gali žiūrėti į liepsnojančią ugnį, į sruvenantį vandenį, tačiau nemaziau kerį bei žavi ir rūsti kalnų didybė. Ir dabar man visai nebenuostabu, kodėl Centrinį Kaukazą savo tragedijoje „Prikaltas Prometėjus“ Eschilas minėjo dar 479 metais prieš mūsų erą...

Bet žmonių atmintis ir šitie kalnai išsaugojo ne vien tą daugiau nei du tūkstantmečius gyvą legendą. Kalnuose šiandien galima susidurti su vienu seniausių amatų žemėje — piemens amatu. Daug profesijų išnyko arba neatpažįstamai pasikeitė, o šioji atrodo amžina ir nesikeičianti. Gal tik tiek, kad šalimais Jusengi sutiktas pustrčio tūkstančio baltavilnių avių bandą prižiū-

Pakeliui į Elbrusą.

Alyvdo Sičiūno nuotr.

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

DARBUI. PASPARTINTI

Šiais metais „Gryžuvas“ kolūkyje pradėjęs dirbti vienašiasis inžinierius mechanikas V. Rupšys sutelkė nacionalizaciniams darbams. Pavasari iš trijų tinklinių akėčių buvo padarytas patogus, hidrolikuotai valdomas lačabaris — 12 metrų pločio — agregatas. Panašus agregatas sukonstruotas ir pasėliams purkšti. Juostinis transporteris presuotam šienui ir šiaudams kelti išlaikys nuo sunkaus darbo 7-8 žmones.

Daug sumanių mechanizatorių yra ir kituose Kelmės rajono ūkiuose, rašo „Komunistinis žodis“. Antai M. Melnikaitis kolūkio mechanizatoriai išradinai restauruoja deficitines sunkvežimius, traktorius T-16 parėdė patogų kėbulą dujų ba-

KOLOKIECIAMS IR JŲ VAIKAMS

Kėdainių rajono Antano Sniečkaus kolūkio žemdirbių vaikų lanko šiais metais naujuose rūmuose įsikūrusia aštuonmetė mokykla. Šalia mokyklos — ištaigingas vaikų lopšelis-darželis. Statybininkai kloja pamatus kolūkio prekybos centrui, kurio statybai skiriama per 300 tūkstančių rublių.

Semdirbiai noriai keliai į centrinę kolūkio gyvenvietę. Tik šiais metais, informuoja „Tarybinis kelias“, į naujus mūrus bei namus persikraustė virš 20-ies šeimų.

I BIBLIOTEKĄ — KAS ANTRAS

Panevėžyje veikia 68 bibliotekos. Visos jos, įskaitant ir profsąjungines, tapo Višosios bibliotekos filialais. Pagal sąjunginę eksperimentinę programą užbaigus tarpžinybinį bibliotekų centralizavimą, pažymi „Panevėžio tiesa“, pagerėjo skaitytojų aptarnavimas, knygų propaganda, bibliotekų paslaugomis naudojasi kas antras panevėžietis.

Miesto viešoji biblioteka dabar persikraustė į rekonstruotus erdvius rūmus. Jos darbuotojams čia sudarytos puikios darbo sąlygos.

TURISTAI PAMĖGO BIRSTONĄ

Kasmet į Birstoną atvyksta pailsėti ir pasigvodyti daugiau kaip 40 tūkstančių žmonių. Maždaug 15 tūkstančių ilsisi Birstono turistinėje bazėje, neseniai pažymėjusioje savo veiklos 20-metį.

Birstone ilsisi žmonės iš įvairių šalies kampelių. Jų turistiniai takai aprėpia daug gražių krašto vietovių, tradiciniais tapo turistų tautų draugystės vakarai, jų supažindinimas su Tarybų Lietuvos liaudies ūkio laimėjimais, kultūra, menu, praneša Prienų rajono „Naujo gyvenimo“ laikraštis.

(ELTA)

Skaudūs akmenys

Jau daug metų Adelė nedirba — gauna užtarnautą pensiją. Rodos, nelurėtų niekam užkliūti. Juolab, kad ji nemėgsta nei su kaimynėmis susitikti, nei kitus apkalbėti. Sėdi užsidariusi per dienu dienas savo kambarėlyje, tai knygas paskaito, kurių gausią biblioteką sukaupusi, tai pamezga. Be to, ji — antros grupės invalidė, todėl ir sveikata neleidžia per daug vaikščioti, aktyviai bendrauti su žmonėmis. O užkliūva, ir dar kaip! Žiūrėk, apsirėngę gražesni drabužiai — įtari kaimynės akis tuojau pastebė.

— Prieš ką šita našlė puošiasi, gal kokį vyrą sumanė vilioiti.

Gražesnes užuolaidas pasikabino — pro įtarią šios arba kitos kaimynės akį ir tai nepraslysta. O labiausiai knieti pažvelgti, kas dedasi už tų užuolaidų. Tik gaila, kad nėra progos. Kai nebetveri smalsumu, atrandą ir

proga, tai degtukų, druskos pasiskolinti atleikia, pasiskysti žentui. Rodos, nuoširdžiai kalba, net ašarų nubraukdamas, o akių taip ir nenuleidžia nuo praverptos spintos, bene ką įtartino pamatys. Adelė pastebi šiuos nemelus žvilgsnius, gužiasi savyje, droviasi, jei pirkto ką nors

mai apie jos santūrumą, charakterį, tvarkingumą.

— Matote, jau vilioja!

Niekuo nepagrįstas pavydas taip plačiai išsikeriojo, kad jos nepasitenkino vien Adelės apkalbėjimu, vieną naktį išrovė gėlyną, kitąkart nupjaustė virvę su padžiautais skalbiniais, o jau istori-

ELGESIO KULTŪRA

grazesnio, visuomet slepia giliausiam spintos kampe. Nemalonios jai visos nepelnytos apkalbos. Ji net gerai nežino, kodėl abi jos artimiausios kaimynės tokios nedraugiškos, kodėl Adelė vis jų dėmesio centre. O didžiausias kaltininkas — moteriškas pavydas. Nors ligos atėmė Adelė sveikatą, tačiau nenustelbė jaunystėje buvusio savito grožio. Bet deglu, įžiebusiu neapykantą šalia gyvenančiai moteriai, buvo jų pačių vyrų geri atsiliepi-

jų istorijelių dešimtis prikūrė. Liūdna Adelei gyventi, bet kitur neišsikelsi, ne taip paprasta, čia jos namai.

Nepelnytas pavydas ne tik Adelė juodina gyvenimą. Yra grupelė žmonių, kuriems pirmaeilis uždavinys — pastebėti, ką kitas daro, pagarsinti, pakomentuoti. Žiūrėk, bendradarbis iškilo tarnyboje — jau karjeristo prilipo etiketė. Gavo apdovanojimą — palaižunas, nusipirko mašiną — kyšininkas arba sukčius. Kuo nors pranašes-

nė moteris pasirodė — pasileidėlės vardą prikabino. O jeigu eilinė mergaitukė rengiasi tekėti už neblogą išorę turinčio jaunuolio, tai, kaip liaudis sako, nuo apkalbų pradeda šokinėti šluotos su žarstekliais. Tai vis nerimsta niekingas pavydas, lyg piktas akmuo lekia į svetimą daržą. Skausmingas jo smūgis. Ir tik tvirto žmogaus nesužeidžia, nes pavydo akmenis mēto ne kas kitas — žemos kultūros, skurdaus vidaus žmonės, kurių pasaulis toks siauras, kad nesiekia toliau kaimyno ar pažįstamo tvoros. O ką jiems belieka daryti, jei aukštumos nepasiekiamos, platesni horizontai toli (ir kam jie?), o kaimyno daržas čia pat.

R. Bražienienė

KOLEKTYVINIS DARBAS

KAI VILIOJA KELIONĖS...

Trisdešimt „Už taiką“ kolūkie žemdirbių tik prieš kelias dienas sugrįžo iš nuostabaus Juodosios jūros kurorto — Jaltos. Ši kelionė jiems tarsi sugrąžinta vasaros akimirka. Žalumynuose skendintys, saulės spinduliuose besimaudantys miestas, pabuvota miestėdėdvyrie Sevastopolio, botanikos sode, aplankyti kultūros, istorijos paminklai Jaltos apylinkėse. Gi šiandien Jaltos jūroje jau viešė kita anykščių žemdirbių grupė iš Jakiškio tarybinio ūkio. Vakar Ko-

munalinių įmonių kombi-nato dirbantių grupė išskrido į Saulės ir kalnų šalį — Gruziją.

Tai vienos paskutiniųjų Panevėžio kelionių ir ekskursijų biuro Anykščių filialo organizuotų kelionių. Filialo paslaugomis šiame pasinaudojo 36 tūkstančiai mūsų svečių ir rajono gyventojų.

Ir sekančiais metais filialas, kaip papasakojo ekskursijų organizatorė G. Paknytė, kviečia keliauti lėktuvais į šalies pietų kurortus Soči, Jaltą, Gori, o vasario 22-25 d. d. ir kovo 25-28 d. d.

organizuojamos kelionės lėktuvu į olimpinę Maskvą. Mūsų rajono gyventojai galės aplankyti Kije-va, Gorkį ir kitus šalies miestus.

Ne mažiau filialas nu-džiugins ir mėgėjus keliauti autobusais. Ju lau-kia įdomios ekskursijos į Estijos TSR Saarems sala, Leningradą, Vi-tebską, Kaliningradą, Lie-tuvos bei kaimyninių res-publikų kurortus, po re-voliucines bei Didžiojo Tėvynės karo kovų vie-tas.

J. Junevičius
Nuotraukos autoriaus

NUOTRAUKOSE: Vyno gamyklos darbuotojai Kaukazo kalnuose prie „žydrijo“ ežero; Anykščių statybinių medžiagų gamyklos ekskursantų grupė Saarems saloje Estijos TSR.

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS

1979 m. lapkričio 26 — gruodžio 3 dienomis

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg		Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+,-, lygi-nant su 1978 m.			per parą	+,-, lygi-nant su 1978 m.
Andrioniškis	87	4,1	-0,9	„Puntukas“	77	4,9	-1,7
„Anykščių šilėlis“	82	6,5	-1,6	„Skiemonys“	88	5,1	-0,9
„Atelitis“	78	5,3	-2,1	„Surdegis“	138	5,7	+1,6
„Atžalynas“	92	5,8	-0,5	„Svėdasai“	95	7,0	-0,6
„Aukštakalnis“	109	4,7	+0,1	„Svyturys“	87	7,0	-1,3
„Aušra“	92	6,0	-0,9	„Už taiką“	87	4,5	-1,1
„Ažuolas“	78	5,4	-1,6	„Vienybė“	122	4,9	+0,6
Černiachovskio	81	4,1	-1,3	Jakiškio t. ūkis	94	5,6	-0,5
„Gegužės Pirmoji“	79	3,5	-1,2	Naujasodžio t. ūkis	52	3,3	-2,8
„Gimtoji žemė“	100,3	5,6	-0,3	Raguvelės t. ūkis	71	4,8	-2,1
„Gintaras“	105	6,6	+0,3	Staškūniškio t. ūkis	79	5,8	-1,9
K. Staro	111	5,0	+0,3	Sodininkystės t. ūkis	91	8,0	-1,1
Kurkliai	109	7,9	+0,5	Elmininkų eksp. ūkis	96	7,2	-0,4
„Lenino keliu“	94	6,9	-0,5	Aknystų pagalb. ūkis	133	9,1	+2,5
Levaniškis	83	5,7	-0,9	RAJONE:	93	5,7	-0,6
M. Melnikaitės	111	4,6	-	Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis			
„Nevėžis“	100	6,3	-0,3				
„Pirmyn į komunizmą“	100,8	6,4	-0,2				

**SOCIALISTIŠKĖS
SALYS**

VARSUVA. Cechanovo miesto staklių gamyklos kolektyvas pradėjo serijomis gaminti pramoninius robotus. Jie bus plačiai naudoja-

mi liejimo cėchuose, virinant ir termiškai apdorojant metalius, bei kituose gamybos bariuose, kenksminguose žmogaus sveikatai.

BERLYNAS. Jau daugiau kaip du dešimtmečius virš įvairių VDR pramonės objektų galima matyti ma-lūnsparnius. Jie dabar nau-dojami ne tik gyvenamųjų

namų ir pramonės įmonių statyboje, bet ir tiesiant vamzdynus bei geležinkelius, didelio voltažo elektros linijas, statant įvairius įrengi-nius. Malūnsparnių panaudo-jimas Vokietijos Demokrati-nėje Respublikoje numato-mas jau projektuojant objek-tus.

BUKARESTAS. Breilos laivų statykloje pradėtas statyti pirmasis Rumunijoje okeanografijos laivas. Nau-jajame 3300 tonų vandens talpos laive bus sumontuota elektroninė skaičiavimo mašina mokslinių tyrimų rezul-tatams nagrinėti.

(TASS-ELTA)

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdi-nama rotacine mašina Inde ksaas 67262

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11266 Užsak. Nr. 2109

Vandenų naujakuriai

Prie tvenkinių, kurie įrū-d-ti statant Dauguvos hidro-elektros, įsteigtos žuval-sos įmonės. Antai tik i Pla-vinios maris šį rudenį pa-leista per 200 tūkstančių a-y-ko mailiaus ir 5 milijonai karšio šimmetuku. I Daugu-vą, Salacę ir Venlę paleista daugiau kaip 5 milijonai la-šių ir lydekų mailiaus.

Respublikos žvejų kolūkiai veisia upėtakius, kupres, šla-kius. Prie Rygos Ilankos įsi-kūrusio „Bangos“ kolūkio žvejai, mokslininkams padė-dant, pradėjo pramoniniu būdu auginti upėtakius Sas-makos ežere. Čia pastatyta specialii įmonė, kuri tiekia suaugusius upėtakius preky-bos tinklui, o upėtakių mai-lių — Kaliningrado, Mur-mansko ir kitų sričių žve-jams. „Bangos“ kolūkis da-bar stato pirmąją Pabaltijyje įmonę, kuri augins upėtakius ir lašišas jūros vandenyje.

Kai kuriuose Latvijos eže-ruose užveisti ir jau gaudomi unguriai. Ežerų „nauja-kuriai“ taip pat sterka, ay-kai, seliavos ir kitos žuvis.

(TASS-ELTA)

SPORTAS

Imtyninkų pergalės LTSR pirmenybėse

Lapkričio 27—30 dienomis Šiauliuose vyko LTSR jau-nių klasikinį imtynių ko-mandinės-individualinės pir-menybės.

Mūsų rajono imtyninkai šioms varžyboms nesudarė pilnos komandos. I pirmeny-bes nuvyko 6 dalyviai. Jie turėjo teisę kovoti tik dėl individualių apdovanojimų.

Gerei šiose varžybose pa-sirodė Kavarsko vidurinės mokyklos abiturientas R. Imbrasas. Tarp gana pajėgių varžovų jis iškovojo trečią-ją vietą. Praėjusių metų lo-kiose pat varžybose jis buvo antras.

Kelvirtas vietą užėmė troškūnietis A. Krikščiūnas ir anykštėnas R. Stakys.

Pirmąją komandinę vietą iškovojo Vilniaus miesto ko-manda. Antri — Šiauliu ir Irteli — Panevėžio miestų imtynininkai.

Ištisus metus vyko LTSR jaunučių klasikinį imtynių komandinės pirmenybės. Var-žybos vyko ratų sistema, to-dėl tarpusavyje turėjo susi-tikti visos 9 šiose varžybose

dalyvaujančios komandos. Varžybos ėjo keturiais tu-rais. Du iš jų anykštėnai ko-vojo namuose, po vieną Kap-suke ir Klaipėdoje.

Kaip niekada sėkmė lydėjo mūsų rajono jaunučių ko-manda, kuria sudarė moks-leiviai iš Anykščių, Kavars-ko, Kurklių ir Troškūnų vi-durinių mokyklų.

Paskutiniame šių varžybų ture gruodžio 2 d. Anykš-čiuose, dalyvaujant Panevė-žio ir Sniečkaus miestų ko-mandoms, mūsų kiti nepaty-rė nė vieno pralaimėjimo per visas varžybas ir surinkę daugiausia taškų (16), pir-mą kartą tokiose varžybose iškovojo pirmąją vietą. Vy-riausias šio turo teisėjas, bu-ves pasaulio klasikinį imty-nių čempionas V. Bagdonas įteikė Anykščių raj. koman-dai pereinamąjį prizą, diplo-mus ir žetonus.

Gerei šiose varžybose ko-vojo visi komandos dalyviai. Vien tik pergalės per visas varžybas rinko kavarskie-tis R. Sudeikis, anykštėnas G. Birnieka, troškūnietis A. Deksnys. Daug prisidėjo prie komandos pergalės anykštė-nai R. Stakys, A. Raudys, R. Burneika ir V. Piragas, ka-varskiečiai S. Sriubas ir V. Navickas, kurkliečiai A. Mei-lus, V. Laurikėnas, A. Lau-rikėnas ir visi kiti komandos imtynininkai.

Antrąją vietą šiose varž-ybose užėmė Šiauliu miesto (surinkus 12 taškų) ir tre-čiaia Klaipėdos miesto (10 taškų) komandos.

Sekandiais metais be jau minėtų komandinių jaunučių klasikinį imtynių pirmeny-bių, sausio mėnesį Šiauliuose vyks individualinės LTSR pirmenybės, kuriose koman-dų dalyvių skaičių apspres užimta vieta 1979 m. LTSR komandinės pirmenybėse. Matyt, Anykščių rajono im-tynininkai turės teisę pa-siūsti didžiausią dalyvių skaičių.

Ė. Dulevičius

Redaktoriaus pavaduotojas
K. KAIRIŪKSTIS

Dėkojama

Nuoširdžiai dėkoju Anykš-čių centrinės ligoninės gydy-tojams G. Pukenienei, A. Va-lavičienei, Br. Seneckienei ir A. Butkui, vidaus ligų sky-riaus med. seserims, aptar-naujančiam personalui už nuoširdų ir rūpestingą mano brolio Prano Kiaušo gydy-mą.

Salom. Kiaušaitė

Nuoširdžiai dėkojame kai-mynams, giminėms, Anykš-čių rajono gamybinio susi-vienijimo „Lietžemumtekni-kos“ vadovams, darbuoto-jams, benzovežių vairuotojų brigadai, restorano „Puntukas“ ir darželio Nr. 2 vado-vams ir darbuotojams, vi-siems, kurie prisidėjo laido-jant Romą ir Mariuką Pet-niūnus.

Petniūnų šeimos

STASIUI PUODZIŪNUI
Gilaus liūdesio valanda,
mirus mylimai mamytel.
reiškiame nuoširdžią
užuojautą.
„Atelitis“ kolūkio De-beikių sektoriaus me-chanizatoriai ir vai-ruotojai

STASIUI PUODZIŪNUI
Tegul nuoširdūs užuo-jautos žodžiai paguodžia
Jus liūdesio valanda, mi-rus mylimai mamytel.
„Atelitis“ kolūkio valdyba ir visuomeni-nės organizacijos